

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201153888/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Fra Nakskov kom ogsaa Skibskaptajn S. og hans Kone. Ved dem var det mærkelige, at de rugede Kyllinger ud hjemme i deres Kakkelovn og havde en gammel Papegøje, der bedst som den sad, pludselig kunde sige:

— Nu tror jeg, jeg vil over paa en anden Pind! Hvor-
efter den skiftede Plads.

Vi Børn kunde staa i Timer foran Dyrets Bur for at opleve dette Under. Og den Talemaade blev et Mundheld iblandt os, naar vi kedede os og ikke vilde „lege med længere“.

Til Nakskoviterne hørte endvidere Distriktslæge W., hvis Frue var saa fornem, at hun snakkede bagvendt. Hun sagde f. Eks. *Podfodse* i Stedet for *Fodpose*, hvilket gjorde et dybt Indtryk paa mig.

Naar Moder holdt Fødselsdag, var alle disse Mennesker samlede omkring Festbordet. Dette bugtede sig i Bakke og i Dal, eftersom det var sat sammen af forskellige Borde af ulige Højde, og en Mængde umage Stole stod omkring det. I Dagligstuen brændte en Overdaadighed af Lys: Hængelampen var tændt, og desuden to Lys paa hver af Spejlskollernerne og to paa Sekretæren. Både i Kontoret og i Borge-
stuen var der Fest — Folkene og de fremmede Kuske fik Ekstramad og Punsch — og overalt var der Enighed om, at Holmegaard var det bedste Madsted i Nørreherred.

Hvilket naturligvis vilde sige det samme som i *hele Verden!*

X

DYRENE

Selvfølgelig vrimlede det paa Gaarden af Dyr.

Dyr opdrager. Der burde til hver Byskole høre en zoologisk Have, ikke en Have med Kænguruer, Marekatte og Næsehorns-fugle, men en Have eller rettere en Gaard fuld af vore egne gode og forstandige Husdyr. Thi hvad véd Byboerne om Dyrene, andet end at de er *grinagtige*?

Schendorph fortalte mig engang en Anekdote om en Røgte, der tjente hos hans Onkel. Han vilde ikke have Studenter til at komme i sin Kostald. Og naar Schendorph spurgte ham: „Hvorfor ikke, Mikkel?“ saa svarede Mikkel: